

**URZĄD OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**
DELEGATURA W m. st. WARSZAWIE

Pl. Powstańców Warszawy 1
00-950 Warszawa 1, P - 36
Tel. (0-22) 826-89-54, Fax (0-22) 826-89-54
E-mail: warszawa@uokik.gov.pl

RWA-50/S/3/1494/99/DM

Warszawa, dn. 29 września 2000 r.

DECYZJA nr RWA - 26/2000

- I. Na podstawie art. 104 k.p.a. i art. 8 ust. 1 w związku z art. 5 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 24 lutego 1990 r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów (Dz. U. z 1999 r. Nr 52, poz. 547 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego na wniosek Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Handlowego „Wrotex” s.c. (PP-H „Wrotex”) w Jaworznie nakazuje się Stołecznemu Przedsiębiorstwu Energetyki Ciepłej w Warszawie zaniechanie praktyki monopolistycznej polegającej na nadużywaniu pozycji dominującej na lokalnym rynku dostaw energii ciepłej poprzez podjęcie działań uniemożliwiających PP-H „Wrotex” zamontowanie ciepłomierza w instalacji centralnego ogrzewania w hali przy ul. Kowalczyka 21 w Warszawie, podnajmowanej przez tego przedsiębiorcę, co skutkowało koniecznością rozliczania się za dostarczoną energię ciepłą według stawek ryczałtowych.
- II. Na podstawie art. 14 ust. 1 w związku z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 24 lutego 1990 r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów (Dz. U. z 1999 r. Nr 52, poz. 547 z późn. zm.) Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura w m.st. Warszawie nakłada na Stołeczne Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej w Warszawie karę pieniężną w kwocie 25.000 zł (słownie: dwadzieścia pięć tysięcy złotych) płatną do budżetu państwa.

UZASADNIENIE

W dniu 23 grudnia 1998 r. wpłynął do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwanego dalej: Urzędem) wniosek Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Handlowego „Wrotex” s.c. w Jaworznie (zwanego dalej: Wnioskodawcą) o wszczęcie postępowania administracyjnego w sprawie stosowania przez Stołeczne Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej w Warszawie (zwane dalej: SPEC) praktyk monopolistycznych.

W powyższym wniosku zarzucono SPEC, iż poprzez swoje postępowanie doprowadził do pozbawienia ogrzewania w wynajmowanej przez Wnioskodawcę hali, doprowadzając tym samym do zniszczenia instalacji centralnego ogrzewania, w którą zaopatrzona była ta hala. Spowodowane to zostało tym, iż SPEC nie wywiązywał się ze zlecanej mu kilkakrotnie zabudowy licznika ciepła i włączenia go do sieci centralnego ogrzewania, uniemożliwiając jednocześnie wykonanie powyższych prac przez innego przedsiębiorcę.

Wnioskodawca wyjaśnił, iż zgodnie z umową podnajmu z dnia 1 czerwca 1998 r. podpisaną ze spółką „Zanmer” Sp. z o. o. w Warszawie, wynajmował halę w obiekcie przy ul. Kowalczyka 21 w Warszawie. Właścicielem tego obiektu jest SPEC, który wynajmuje go spółce „Zanmer”, która z kolei uzyskała prawo podnajmowania tego obiektu.

Zgodnie z zapisami ww. umowy i protokołu z przekazania hali w użytkowanie hala ta wyposażona była w instalację centralnego ogrzewania, zaś wynajmujący, czyli spółka „Zanmer”, miała umożliwić dostawę ciepła. W dniu 7 września 1998 r. na spotkaniu z udziałem przedstawicieli Wnioskodawcy, SPEC i spółki „Zanmer” uzgodniono założenia opracowania projektu technicznego adaptacji sieci c.o. i włączenia układu pomiarowego w przedmiotowej hali. Następnie Wnioskodawca przedstawił projekt techniczny adaptacji wewnętrznej instalacji c.o. w budynku prefabrykacji dla potrzeb hurtowni artykułów przemysłowych”, który został przyjęty przez SPEC. Uzgodniono, że układ pomiarowy, tj. licznik ciepła zostanie zabudowany przez pracowników Zakładu Produkcji Pomocniczej SPEC, gdyż hala stanowi własność SPEC, a zakres tych prac jest podstawową działalnością Zakładu. W efekcie dokonanych ustaleń Wnioskodawca dokonał zakupu licznika ciepła – Picoval typ RPT 9570 z przepływomierzem 414 Kamstrup A/S typ 6554755, który to model został zaakceptowany przez SPEC. Potwierdzona została także gotowość zamontowania tego licznika. Ponadto w dniu 29 września 1998 r. zostało złożone SPEC pisemne zlecenie w sprawie zabudowy licznika. Z uwagi na fakt, iż w uzgodnionym terminie nie dokonano prac objętych ww. zleceniem, Wnioskodawca w dniu 13 października 1998 r. złożył ponowne zlecenie wykonania prac związanych z zamontowaniem licznika. Pomimo kolejnych pism interwencyjnych kierowanych do SPEC oraz bezpośrednich rozmów z jego przedstawicielami nie dokonano przyjętego zlecenia.

Zdaniem Wnioskodawcy, w efekcie nie podjęcia przez SPEC zleconych mu prac została, zniszczona instalacja c.o. (zniszczenia spowodowane były zamrożeniem wody znajdującej się w instalacji).

Uzupełniając przedmiotowy wniosek (pismo z dnia 26 stycznia 1999 r.) Wnioskodawca dodatkowo podniósł, iż działania SPEC pozostają w ścisłym związku z krokami podejmowanymi przez spółkę „Zanmer”, zmierzającymi do podwyższenia wysokości czynszu za podnajem hali. Odmowa podpisania aneksu dotyczącego ww. podwyżki spowodowała, w opinii Wnioskodawcy, zatrzymanie zabudowy licznika centralnego ogrzewania, jako forma nacisku.

Wnioskodawca zwrócił jednocześnie uwagę, iż był gotowy zlecić prace związane z zabudową licznika innemu przedsiębiorcy. Na przykład nie istniały przeszkody, aby ww. zlecenie wykonał Zakład Remontowo - Usługowy „Bodex” w Jaworznie, który podjął się wykonania prac remontowych i adaptacyjnych sieci centralnego ogrzewania w przedmiotowej hali. Niemniej z uwagi na stanowisko SPEC, który przez cały czas podtrzymywał gotowość zamontowania licznika, zrezygnowano ze zlecenia tej usługi firmie „Bodex”.

Dla zobrazowania sytuacji i potwierdzenia stosowania przez SPEC nieuczciwych praktyk Wnioskodawca przedstawił pismo poprzedniego podnajemcy ww. hali, firmy „Nora Wołoszyn” w Warszawie skierowane do spółki „Zanmer”. Przedsiębiorca ten zwracał uwagę, iż w hali tej panowały bardzo niskie temperatury ($4-8^{\circ}\text{C}$), zaś opłaty za ciepło pobierane były wg cen umownych ryczałtowych z pominięciem faktu, iż nie dotrzymuje się warunków ogrzewania. **Powodowało to, iż za mniejszą ilość dostarczonego ciepła, pobierano zbyt wysokie opłaty. Zdaniem Wnioskodawcy wyżej opisana sytuacja, potwierdzała konieczność zamontowania ciepłomierza.** W tym stanie rzeczy nie dokonywanie zabudowy układu pomiarowego było ze strony SPEC dążeniem do stosowania praktyki monopolistycznej.

Jednocześnie Wnioskodawca podkreślił (pismo z dnia 14 marca 1999 r.), iż co prawda brak układu pomiarowego pozwala na ogrzanie obiektu (na warunkach dotychczasowych), niemniej taki stan uniemożliwia racjonalne wykorzystanie energii cieplnej, na czym bez wątpienia zależy SPEC, gdyż w ten sposób uzyskuje nieuzasadnione korzyści.

Ustosunkowując się do przedstawionych zarzutów, SPEC w piśmie z dnia 8 kwietnia 1999 r. potwierdził, iż istniały techniczne warunki do zamontowania ciepłomierza w hali podnajmowanej przez Wnioskodawcę. Podkreślił jednak, iż wykonawcą montażu ciepłomierza, który nie musi być uwierzytelniony i ewidencjonowany w Dziale Zbytu SPEC, może być dowolna specjalistyczna firma. SPEC wyjaśnił, iż nigdy nie zastrzegał sobie prawa, ani nie zabraniał nikomu montażu ciepłomierzy o takim charakterze.

SPEC zwrócił też uwagę, iż Wnioskodawca bezprawnie, bez zgody głównego najemcy i właściciela obiektu (SPEC), dokonał przeróbek budowlanych i w instalacji c.o. skutkujących przechłodzeniem budynku, zawilgoceniem ścian i uszkodzeniem instalacji.

Podkreślono również, iż zobowiązania rodzące skutki materialne po stronie SPEC, działającego jako przedsiębiorstwo państwowe, zgodnie z obowiązującymi przepisami, muszą być składane pisemnie (umowa dwustronna lub pisemne potwierdzenie przyjęcia zamówienia).

W piśmie z dnia 13 maja 1999 r. SPEC podniósł, iż to spółka „Zanmer” wycofała zgodę na montaż ciepłomierza, a w takiej sytuacji, bez zgody głównego najemcy, SPEC nie mógł i nie powinien dokonywać zmian i montażu dodatkowych urządzeń.

SPEC wyraził także pogląd (pismo z dnia 5 lipca 1999 r.), iż przedmiotowa sprawa nie podlega jurysdykcji Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Spór z zakresu stosunków właściciel – najemca (podnajemca), wynika bowiem z prawa dysponowania przez właściciela swoją własnością i nie dotyczy kwestii wykonywania zadań wynikających z przedmiotu działania przedsiębiorcy określonego w jego statucie.

Ponownie podkreślono, że Wnioskodawca mając zgodę jedynie na włączenie w istniejący system grzewczy licznika ciepła, samowolnie dokonał w okresie zimowym demontażu znacznej części aparatury grzewczej. W konsekwencji spółka „Zanmer” jako główny najemca, a nie SPEC, zażądał od Wnioskodawcy przywrócenia stanu poprzedniego i wycofał zgodę na instalowanie licznika.

Ponadto SPEC podniósł szereg uwag o charakterze cywilnoprawnym. W jego opinii, z uwagi na fakt, iż jest on właścicielem hali, oczywistym jest, że wszelkie trwałe przeróbki obiektu, jak i znajdujących się w niej instalacji są przedmiotem zainteresowania SPEC, choćby ze względu na kwestię późniejszych rozliczeń. Odnosząc się do kwestii składanych przez Wnioskodawcę kolejnych zleceń zabudowy licznika ciepła, SPEC wyjaśnił, iż nie może być tu mowy o ignorowaniu ww. zleceń (ofert), gdyż brak odpowiedzi na złożoną ofertę, należy po prostu traktować jako jej nie przyjęcie. Ponadto oczywistym jest, stosownie do art. 75 ust. 1 k.c., iż każda czynność prawna, z której wynika zobowiązanie do świadczenia wartości przenoszącej dwa tysiące złotych (a z taką czynnością mamy do czynienia w przedmiotowej sprawie), powinna być stwierdzona pismem. SPEC nie zgodził się również z twierdzeniem, iż w zaistniałej sytuacji winien mieć zastosowanie art. 386 k.c., zgodnie z którym, jeżeli osoba prowadząca działalność gospodarczą otrzyma ofertę zawarcia umowy w ramach swej działalności od osoby, z którą pozostaje w stałych stosunkach, brak odpowiedzi uważa się za przyjęcie oferty. Przepis ten bowiem dotyczy osób pozostających w stałych stosunkach, zaś SPEC nie wiązały z Wnioskodawcą żadne stosunki prawne.

Mając na uwadze złożone wyjaśnienia Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura w m.st. Warszawie wszczął w dniu 6 sierpnia 1999 r. postępowanie administracyjne w sprawie nakazania SPEC zaniechania praktyki monopolistycznej polegającej na nadużywaniu pozycji dominującej na rynku poprzez odmowę wykonania zlecenia dotyczącego zabudowania (zamontowania) układu pomiarowego (ciepłomierza) do instalacji centralnego ogrzewania w hali przy

ul. Kowalczyka 21 w Warszawie, podnajmowanej przez Wnioskodawcę, uniemożliwiającej prawidłowe wykorzystanie sieci ciepłej w ww. hali, co może stanowić naruszenie art. 5 ust. 1 ww. ustawy.

W odpowiedzi na powyższe zawiadomienie SPEC podniósł, iż brak jest podstaw do postawienia mu zarzutu z art. 5 ust. 1 ustawy antymonopolowej. Przede wszystkim SPEC odniósł się do kwestii posiadania pozycji dominującej. Stwierdził, iż montaż i instalacja ciepłomierzy poza węzłami ciepłowniczymi – w wewnętrznej instalacji ciepłowniczej – nie należy do zadań SPEC. Prace te wykonują firmy montażowe wykonujące instalacje wewnętrzne c.o. i c.w., których ilość na terenie aglomeracji warszawskiej jest znaczna. SPEC podkreślił jednocześnie (pismo z dnia 29 października 1999 r.), iż montuje on i ewidencjonuje ciepłomierze tylko w węzłach ciepłych.

Według SPEC odmowa wykonania ciepłomierza nie może stanowić podstawy do postawienia zarzutu uniemożliwienia prawidłowego wykorzystania sieci. Ciepłomierz jest bowiem instrumentem pomiaru, a nie urządzeniem technicznym, od którego zależy prawidłowe wykorzystanie instalacji. Instalacja bez ciepłomierza może być równie prawidłowo wykorzystywana, w sensie zapewnienia w pomieszczeniu odpowiedniej temperatury, jak i instalacja z ciepłomierzem. Ponadto zarzut o stosowaniu praktyk monopolistycznych przez SPEC jest bezzasadny, jeśli weźmie się również pod uwagę, że instalacja wewnętrzna w hali, po nielegalnych przeróbkach, nie była przez cały czas przygotowana do odbioru ciepła (brak 4 grzejników). SPEC odrzucił także zarzut Wnioskodawcy, jakoby zastrzegł sobie prawo i zabronił innym przedsiębiorcom, montażu ciepłomierza.

Wnioskodawca, pismem z dnia 24 września 1999 r., podtrzymał stanowisko zaprezentowane we wniosku o wszczęcie postępowania.

Ustosunkowując się do wyjaśnień SPEC, za nieprawdziwe uznał jego twierdzenie, iż instalacja wewnętrzna c.o. hali nie była przygotowana do odbioru ciepła. Demontaż 4 grzejników był przewidziany w projekcie technicznym adaptacji instalacji wewnętrznej c.o. Przyczyną zamrożenia instalacji nie była jej wadliwość, ale niedotrzymywanie przez SPEC terminów zabudowy ciepłomierza. Firma wykonująca adaptację sieci wewnętrznej c.o. po zakończeniu pracy dokonała próby wodnej, dlatego też miejsce do włączenia ciepłomierza przygotowała tak, by nie zachodziła potrzeba powtórnego spuszczenia wody z instalacji. W sytuacji, gdy SPEC zapewniał, iż ciepłomierz zostanie zabudowany do dnia 28 września 1998 r., nie zasadnym było powtórne spuszczenie wody. SPEC zastrzegł sobie prawo wykonania podłączenia ciepłomierza, a potem wobec niezrealizowania tej pracy, doprowadził z pełną świadomością do zamrożenia ww. instalacji.

W dniu 3 kwietnia 2000 r. wpłynęło do Urzędu pismo Wnioskodawcy, w którym zażądał rozpoznania przedmiotowej sprawy w kontekście naruszenia przez SPEC art. 5 ust. 1 pkt 6 ustawy antymonopolowej. W opinii Wnioskodawcy przebieg postępowania dowodowego i zebrany materiał dowodowy uzasadniają postawienie SPEC zarzutu stosowania praktyki monopolistycznej określonej w powyższym przepisie.

W związku z ww. wnioskiem, Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów skonkretyzował, postawiony SPEC, zarzut. Pismem z dnia 11 kwietnia 2000 r. poinformował strony, iż przedmiotowe postępowanie toczy się pod zarzutem nakazania SPEC zaniechania praktyki monopolistycznej polegającej na nadużywaniu pozycji dominującej na rynku dostaw energii cieplnej na skutek odmowy wykonania przyjętego zlecenia dotyczącego zabudowania (zamontowania) układu pomiarowego (ciepłomierza) do instalacji centralnego ogrzewania w hali przy ul. Kowalczyka 21 w Warszawie, podnajmowanej przez Wnioskodawcę, uniemożliwiającej temu przedsiębiorcy prawidłowe korzystanie z sieci cieplnej w ww. hali, w tym rozliczanie się według wskazań ciepłomierza, co może stanowić naruszenie art. 5 ust. 1 pkt 6 ustawy antymonopolowej.

W odpowiedzi, SPEC podniósł, iż Wnioskodawca stawiając zarzut naruszenia art. 5 ust. 1 pkt 6 ustawy antymonopolowej, nie wykazał jakie korzyści miał odnieść SPEC i jakie uciążliwe warunki umów narzucał. Podkreślił, iż SPEC nie wiązał w zakresie dostaw energii cieplnej żaden stosunek prawny z Wnioskodawcą. Umowa o zabezpieczenie dostawy ciepła wiązała Wnioskodawcę ze spółką „Zanmer”, która była wynajmującym Wnioskodawcy halę w ramach umowy podnajmu. SPEC nie stawiał zaś spółce „Zanmer” żadnych dodatkowych warunków zwiększających ceny za energię ciepłą, które mogły w ostateczności godzić w interesy Wnioskodawcy, a jemu stawiać zarzut naruszenia art. 5 ust. 1 pkt 6 ustawy antymonopolowej.

W toku przeprowadzonego postępowania dowodowego Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił, co następuje.

W dniu 1 czerwca 1998 r. została podpisana pomiędzy spółką „Zanmer” Sp. z o. o. w Warszawie (najemca) i Wnioskodawcą (podnajemca) umowa podnajmu hali znajdującej się w obiekcie usytuowanym przy ul. Kowalczyka 21 w Warszawie. Obiekt ten należy do SPEC, który wynajmuje go spółce Zanmer, która uzyskała prawo podnajmowania ww. nieruchomości.

Przedmiotem ww. umowy podnajmu była hala warsztatowo – magazynowa o powierzchni 400 m². Wnioskodawca uzyskał prawo jej używania w sposób odpowiadający jej właściwościom i przeznaczeniu (§ 8 umowy w związku z art. 666 § 1 k.c.).

W § 3 ust. 2 ww. umowy najemca, tj. spółka „Zanmer” zobowiązała się do zapewnienia prawa korzystania z dostaw energii cieplnej i zimnej wody według cen umownych ryczałtowych określanych przez SPEC. Po zainstalowaniu przez Podnajemcę liczników wody i licznika energii cieplnej, zużycie wody i energii cieplnej będzie rozliczane na podstawie wskazań liczników. Układy pomiarowe stanowiąc będą własność Podnajemcy.

W pisemnym uzgodnieniu z dnia 14 lipca 1998 r. zawartym pomiędzy spółką „Zanmer” i Wnioskodawcą przewidziano zabudowanie licznika c.o. i wodomierza w przedmiotowej hali.

Wnioskodawca w sprawie zamontowania licznika ciepła zwrócił się do SPEC. W dniu 23 września 1998 r. odbyło się spotkanie z udziałem przedstawiciela Wnioskodawcy i Kierownika Zakładu Produkcji Pomocniczej SPEC. W dniu 29 września 1998 r. Wnioskodawca złożył w Zakładzie Produkcji Pomocniczej SPEC pisemne zlecenie dotyczące zabudowy ciepłomierza. Kolejne zostały złożone: w dniu 13 października 1998 r. oraz w dniu 9 listopada 1999 r. Wnioskodawca wystosował też pismo interwencyjne do [redacted] (pismo z dnia 16 listopada 1998 r.).

SPEC nie wykonał jednak montażu ciepłomierza w przedmiotowej hali. Z powodu zaś nie zamontowania ciepłomierza ww. hala pozbawiona została dostaw energii cieplnej.

SPEC w toku postępowania dowodowego utrzymywał, iż nigdy nie przyjął zlecenia Wnioskodawcy w zakresie zabudowania licznika ciepła w podnajmowanej przez niego hali, jak również nie przeciwstawiał się, aby prace objęte ww. zleceniem wykonał inny przedsiębiorca.

W tej kwestii Urząd zwrócił się do [redacted] Kierownika Zakładu Produkcji Pomocniczej o stosowne wyjaśnienia. Zostało one przedstawione w załączeniu do pisma SPEC z dnia 24 stycznia 2000 r. Pan [redacted] oświadczył, iż Wnioskodawca dwukrotnie kontaktował się z nim w sprawie zabudowy ciepłomierza w podnajmowanej hali przy ul. Kowalczyka 21. Twierdzi, iż podczas pierwszego spotkania poinformował Wnioskodawcę, iż możliwe jest zabudowanie ciepłomierza pod warunkiem przygotowania odpowiedniego projektu instalacji wewnętrznej hali. Przy prezentacji ww. projektu i doborze ciepłomierza (w trakcie drugiego spotkania) Pan [redacted] potwierdził, iż SPEC może wykonać montaż licznika ciepła, ale pod warunkiem unormowania spraw pomiędzy SPEC i spółką „Zanmer”, które dotyczyły dopełnienia warunków podnajmu hal innym podmiotom oraz przebudowy obiektów przy ul. Kowalczyka 21.

Ustosunkowując się do oświadczenia Kierownika ZPP SPEC (pismo z dnia 6 marca 2000 r.), Wnioskodawca zwrócił uwagę, iż w przedmiotowej sprawie odbyło się, nie dwa, ale pięć spotkań. Na drugim spotkaniu, które miało miejsce w dniu 23 września 1998 r., Pan [redacted] po pozytywnej ocenie zakupionego licznika ciepła, zdecydował się na jego zamontowanie i ustalił termin jego włączenia na okres między 28 września 1998 r. i 2 października 1998 r. Niedotrzymanie tego terminu spowodowało kolejne wystąpienia do SPEC. Wnioskodawca podniósł również, iż w chwili składania zlecenia, nie poinformowano go, iż zamontowanie ciepłomierza przez SPEC, uzależnione jest od unormowania spraw pomiędzy SPEC i spółką „Zanmer”.

Z uwagi na pojawiające się wątpliwości w przedmiotowej sprawie, Urząd zwrócił się także o udzielenie informacji do Zakładu Remontowo – Usługowego „Bodex” w Jaworznie, który wykonywał prace remontowe w sieci c.o. w podnajmowanej hali przez Wnioskodawcę oraz do spółki „Zanmer” najemcy tej hali.

Zakład Remontowo – Usługowy „Bodex” potwierdził, iż w miesiącu wrześniu 1998 r. wykonał na zlecenie Wnioskodawcy prace adaptacyjne instalacji wewnętrznej c.o. w hali przy ul. Kowalczyka 21 w Warszawie. Zlecenie obejmowało wykonanie wszystkich prac ujętych w projekcie technicznym w tym zabudowę ciepłomierza do pomiaru zużycia ciepła. Zakład wykonał cały zakres zlecenia z wyjątkiem zabudowy układu pomiarowego, który mieli wykonać, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Wnioskodawcę, pracownicy SPEC. Firma „Bodex” podniosła, iż takie rozwiązanie nie było dla niej korzystne ze względów finansowych. Niemniej zawarto porozumienie i wykonano tylko część zlecenia, przygotowując jedynie miejsce do włączenia ciepłomierza.

Spółka „Zanmer” zwróciła uwagę, iż Wnioskodawca nie był zobligowany do zwrócenia się do SPEC o akceptację projektu technicznego adaptacji sieci c.o. oraz projektu zainstalowania ciepłomierza. W opinii Spółki zwrócenie się Wnioskodawcy bezpośrednio do SPEC wynikało z chęci zalegalizowania dokonanych zmian w instalacji grzewczej hali. Zgoda „Zanmeru” udzielona Wnioskodawcy dotyczyła wyłącznie zgody podjęcia działań w celu zainstalowania licznika ciepła. Zgoda na zainstalowanie licznika energii cieplnej została cofnięta w piśmie z dnia 29 września 1998 r. Przyczyną takich działań była odmowa przyjęcia przez Wnioskodawcę aneksu do umowy podnajmu, dotyczącego podwyższenia czynszu.

Jednocześnie podkreślono, iż nigdy nie było ograniczone Wnioskodawcy prawo do korzystania z energii cieplnej czy też ujęcia wody.

Umowa podnajmu została rozwiązana bez wypowiedzenia pismem z dnia 2 lutego 1999 r., ze skutkiem na dzień 8 lutego 1999 r. Uzasadniając podjęcie ww. kroku spółka „Zanmer” wskazała na bezprawne działania Wnioskodawcy przejawiające się w samowolnym zdemontowaniu instalacji c.o. i grzejników, co doprowadziło do zniszczenia instalacji c.o. w przedmiotowej hali. Wreszcie Wnioskodawca nie podjął działań zmierzających do przywrócenia stanu poprzedniego. Dlatego też w opinii spółki „Zanmer” rozwiązanie umowy było uzasadnione.

W toku postępowania administracyjnego postanowieniem z dnia 5 czerwca 2000 r., na wniosek SPEC, Urząd ograniczył Wnioskodawcy prawo wglądu w materiał dowodowy załączony do akt sprawy przedmiotowego postępowania. Ograniczenie powyższe dotyczyło treści umowy najmu terenu i budynków przy ul. Kowalczyka 21 w Warszawie zawartej w dniu 25 lipca 1996 r. pomiędzy Stołecznym Przedsiębiorstwem Energetyki Ciepłej – Zakładem Produkcji Pomocniczej w Warszawie a spółką „Zanmer” Sp. z o. o. w Warszawie.

**W wyniku przeprowadzonego postępowania dowodowego, Urząd Ochrony
Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.**

Praktyki monopolistyczne, których istotą jest nadużycie dominacji rynkowej (siły rynkowej), ujawniają się na rynku relewantnym. Ustalenie rynku relewantnego jest więc koniecznym warunkiem zastosowania przepisów ustawy antymonopolowej.

Jest faktem bezspornym, iż SPEC dostarcza energię ciepłą do hal znajdujących się w obiekcie usytuowanym przy ul. Kowalczyka 21 w Warszawie. Za dostarczoną energię SPEC otrzymuje stosowne wynagrodzenie, na które składają się opłaty, uiszczane przez przedsiębiorców wynajmujących poszczególne hale, ustalone „według cen umownych ryczałtowych określanych przez SPEC” bądź, w przypadku zainstalowaniu licznika energii cieplnej, „na podstawie wskazań licznika” (§ 3 ust. 1 umowy podnajmu).

Rynkiem relewantnym (właściwym) w przedmiotowej sprawie (tzn. istotnym w danej sprawie w odniesieniu do przedsiębiorcy, w stosunku do którego toczy się postępowanie administracyjne) jest zatem rynek dostaw energii cieplnej w obrębie działalności SPEC.

SPEC jest przedsiębiorstwem energetycznym (ciepłowniczym), działającym w warunkach monopolu naturalnego. Jego siła rynkowa wynika z sieciowego charakteru świadczonych usług. Jest zatem faktem bezspornym, iż na lokalnym rynku dostarczania energii cieplnej posiada pozycję monopolistyczną w rozumieniu art. 2 pkt 6 ustawy antymonopolowej. Stosownie do jego brzmienia przez pozycję monopolistyczną rozumie się pozycję przedsiębiorcy, polegającą na tym, że przedsiębiorca ten nie spotyka się z konkurencją na rynku krajowym lub lokalnym. Pozycja monopolistyczna stanowi kwalifikowaną formę pozycji dominującej.

Dzięki posiadanej sile na rynku dostaw energii cieplnej SPEC jest w stanie narzucić, poprzez działania podejmowane np. w dziedzinie instalacji ciepłomierzy, warunki umowne przynoszące mu korzyści w sferze sprzedaży ciepła.

Art. 5 ust. 1 pkt 6 ustawy antymonopolowej określa, iż praktykę monopolistyczną stanowi nadużywanie pozycji dominującej na rynku na skutek narzucania uciążliwych warunków umów, przynoszących przedsiębiorcy narzucającemu te warunki nieuzasadnione korzyści. Z powyższą praktyką mamy więc do czynienia w razie łącznego spełnienia trzech przesłanek:

- 1. uciążliwy charakter warunków umowy;**
- 2. narzucanie tych warunków przez podmiot dominujący;**
- 3. osiągnięcie nieuzasadnionych korzyści przez przedsiębiorcę.**

Ad 1.

Za uciążliwy charakter umowy należy uznać każdy warunek oznaczający dla jednej ze stron umowy ciężar większy od powszechnie przyjętych w stosunkach danego rodzaju (Ustawa antymonopolowa. Komentarz. Stanisław Gronowski. Wyd. C.H. BECK, Warszawa 1996, str. 135). W przedmiotowej sprawie uciążliwym warunkiem umowy było uporczywe odmawianie przez SPEC wykonania zlecenia zabudowania w hali wynajmowanej przez Wnioskodawcę, licznika ciepła (ciepłomierza), co uniemożliwiło prawidłowe korzystanie z instalacji c.o., poprzez brak możliwości rozliczania się według wskazań ciepłomierza i pozbawiło przedmiotową halę dostaw energii cieplnej.

Bezspornym jest, iż Wnioskodawca złożył SPEC w dniu 29 września 1998 r. pisemne zlecenie w sprawie zabudowy licznika ciepła w hali przy ul. Kowalczyka 21 w Warszawie. Z uwagi na nie podjęcie przez SPEC prac objętych ww. zleceniem, w dniu 13 października 1999 r. zostało złożone ponowne zlecenie wykonania prac związanych z zamontowaniem licznika. Przedmiotowej sprawie dotyczyły także pisma interwencyjne kierowane do Prezesa Zakładu Produkcji Pomocniczej SPEC oraz Dyrektora Naczelnego SPEC. Pisma te pozostały bez odpowiedzi.

Została zatem skutecznie złożona oferta obejmująca zlecenie wykonania montażu licznika ciepła w przedmiotowej hali.

Natomiast fakty ustalone w toku postępowania dowodowego, wskazują, iż SPEC powyższą ofertę przyjął. W opinii Urzędu doszło bowiem, w trakcie spotkań pomiędzy przedstawicielami Wnioskodawcy i SPEC, do bezpośrednich ustaleń, iż wykonaniem prac objętych zleceniem, tj. zamontowaniem licznika ciepła w przedmiotowej hali, zajmie się właśnie ZPP SPEC.

Działania Wnioskodawcy, podejmowane w ramach przystosowywania hali przy ul. Kowalczyka 21 do własnych potrzeb, ukierunkowane były na zmodernizowanie systemu grzewczego w przedmiotowej hali i możliwość rozliczania się za zużyte ciepło według wskazań ciepłomierza. Uzasadnieniem dla tych działań był bardzo zły stan instalacji centralnego ogrzewania tej hali. Fakt ten potwierdzają wyjaśnienia poprzedniego podnajemcy hali przy ul. Kowalczyka 21 - firmy „Nora Wołoszyn”. W piśmie skierowanym do spółki „Zanmer”, przedsiębiorca ten zwracał uwagę na fakt panowania zimą bardzo niskich temperatur w hali (4-8⁰ C).

Podjęcie prac remontowych poprzedzone zostało opracowaniem projektu technicznego zmian instalacji c.o. i zabudowy ciepłomierza do pomiaru zużycia energii cieplnej. Postępowanie wykazało, iż projekt ten został zaakceptowany przez Pana

– Kierownika ZPP SPEC w trakcie spotkania w dniu 23 września 1998 r. Faktu tego nie neguje SPEC.

Do wykonania prac remontowych został zatrudniony Zakład Remontowo - Usługowy „Bodex” z siedzibą w Jaworznie. Zgodnie z wyjaśnieniami złożonymi w toku postępowania dowodowego przez ten zakład, zlecenie wykonania prac adaptacyjnych instalacji wewnętrznej c.o. w hali przy ul. Kowalczyka 21, obejmowało wykonanie wszystkich prac ujętych w projekcie technicznym, w tym również

zabudowę ciepłomierza. Celem wykonywanej adaptacji było zapewnienie odpowiednich temperatur do pracy w wydzielonej części socjalno-biurowej i **pomiar zużycia ciepła według wskazań ciepłomierza**. Firma „Bodex” podniosła, iż wykonała prace objęte zleceniem z wyjątkiem zabudowy układu pomiarowego, na wyraźną prośbę Wnioskodawcy, który uzasadniał to ustaleniami ze SPEC. Tym niemniej zostało przygotowane miejsce na jego zainstalowanie.

Bezsprzecznie racjonalnie działający przedsiębiorca - a tylko tak można ocenić działania Wnioskodawcy, który zatrudnił firmę do wykonania pełnego zakresu prac remontowych, następnie zakupił wymagany licznik i przedstawił go do akceptacji SPEC - nie pozwoliłby sobie na pozostawienie niezrealizowanej części zlecenia, uniemożliwiającej sprawne działanie instalacji centralnego ogrzewania w hali, niezbędnej mu dla prowadzenia działalności gospodarczej.

Stąd uzasadnionym jest wniosek, iż przyczyną zaistnienia powyższej sytuacji była postawa SPEC, który w ustaleniach z Wnioskodawcą, wyznaczył siebie jako wykonawcę montażu licznika, a następnie pozostawił ww. zlecenie niezrealizowane.

Należy podkreślić, iż wyjaśnienia SPEC prezentowane w toku postępowania dowodowego potwierdzają przyjęte domniemanie. W piśmie z dnia 13 maja 1999 r. SPEC wyjaśnił, iż *„bez zgody głównego najemcy SPEC nie mógł i nie powinien dokonywać zmian i montażu dodatkowych urządzeń”*. Oznacza to, że SPEC wyrażał gotowość zamontowania ciepłomierza w przedmiotowej hali oraz taką wolę przejawiał w stosunku do Wnioskodawcy.

Fakt nie wywiązania się ze swych zobowiązań argumentował cofnięciem zgody na montaż licznika przez wynajmującego tę halę, tj. spółkę „Zanmer”. Tym niemniej należy mieć na uwadze, iż przedsiębiorca posiadający pozycję monopolistyczną na rynku, powinien unikać wszelkich zachowań, które mogłyby sprawiać wrażenie, że jest związany z jedną ze stron zaistniałego konfliktu na tle istnienia stosunku najmu (por. wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 28 sierpnia 1998 r. – sygn. akt XVII Ama 37/98). W związku z tym uzależnienie zrealizowania prac objętych ww. zleceniem od ustaleń pomiędzy SPEC i spółką „Zanmer”, jest nadużyciem, zwłaszcza że Wnioskodawca o takich uwarunkowaniach nie wiedział.

Niniejsze postępowanie bezsprzecznie wykazało, iż SPEC udzielał Wnioskodawcy informacji wprowadzających w błąd, bądź też dopuszczał się zaniechań odnośnie przedstawienia Wnioskodawcy informacji i wyjaśnień w sferze praw i obowiązków odbiorcy energii cieplnej. Całokształt ocenianej sprawy pozwala sądzić, że takie działania SPEC nie były przypadkowe. Należy je ocenić jako ukierunkowane na osiągnięcie nieuzasadnionych korzyści przez SPEC, jako dostawcy energii cieplnej. Bezsporne jest bowiem, że SPEC nie poinformował Wnioskodawcy, iż wcale nie musiał on zwracać się do SPEC, ani o zgodę na zamontowanie ciepłomierza, ani o akceptację projektu przebudowy i adaptacji sieci c.o. w przedmiotowej hali. Wręcz przeciwnie rozmowy prowadzone przez SPEC i Wnioskodawcę, w trakcie których SPEC zaakceptował ww. projekt i zakupiony

licznik, świadczą bez wątpienia o utrzymaniu Wnioskodawcy w przekonaniu, iż to SPEC wykona ww. zlecenie.

W toku postępowania SPEC zwracał uwagę, iż nigdy nie zabronił Wnioskodawcy, by montażem ciepłomierza w wynajmowanej przez niego hali zajęła się inna firma specjalistyczna. Tym niemniej należy zwrócić uwagę, iż nie udzielono Wnioskodawcy żadnych informacji odnośnie możliwości zwrócenia się z powyższym zleceniem do innego przedsiębiorcy.

W tym stanie rzeczy Urząd uznał, iż SPEC, wyznaczając siebie w roli wykonawcy montażu licznika ciepła, faktycznie uniemożliwił wykonanie przedmiotowych prac przez firmę „Bodex”, czy też innych przedsiębiorców. Co więcej następnie bezzasadnie uchylając się od przyjętego zobowiązania, uniemożliwił rozliczanie się Wnioskodawcy za zużyta energię cieplną według wskazań ciepłomierza.

Jest zatem bezsporne, iż powyższe działania SPEC miały charakter uciążliwy.

Nie można zgodzić się z wyjaśnieniami prezentowanymi przez SPEC w toku postępowania administracyjnego, iż odmowa wykonania ciepłomierza nie może stanowić podstawy do postawienia zarzutu uniemożliwienia prawidłowego wykorzystania sieci. Jest bowiem oczywistym, iż dopiero zainstalowanie ciepłomierza umożliwia rozliczanie się za rzeczywiście zużyta energię, co jest warunkiem prawidłowego wykorzystania sieci c.o.

Fakt utrzymania przez SPEC stanu, w którym odbiorca ciepła rozlicza się według stawek ryczałtowych, jest warunkiem uciążliwym, przynoszącym mu nieuzasadnione korzyści. W takiej sytuacji mamy do czynienia z naruszeniem zasady ekwiwalentności świadczeń stron. Jest bowiem bezspornym, iż odbiorca energii cieplnej rozliczając się za dostarczoną energię, nie może być obciążony ryzykiem zaistnienia ubytków ciepła następujących poza swoją instalacją, jak również ryzykiem dostarczania energii cieplnej o niższej temperaturze. Dopiero olicznikowanie instalacji c.o. i uiszczanie opłat wg wskazań ciepłomierza, za rzeczywiście zużyte ciepło, chroni odbiorcę przed ww. zagrożeniami i zapewnia ekwiwalentność wzajemnych świadczeń.

Należy też zwrócić uwagę, iż Wnioskodawca wykonał szereg prac, związanych z modernizacją instalacji c.o. i ociepleniem wynajmowanej hali, ponosząc wydatki finansowe, które miały na celu zapewnić racjonalne i oszczędne korzystanie z energii cieplnej. Jednakże SPEC uchylając się od zamontowania ciepłomierza w przedmiotowej hali uniemożliwił Wnioskodawcy rozliczanie za rzeczywiście zużyta energię cieplną i tym samym zanegował zasadność powyższych inwestycji.

Trzeba również pamiętać o tym, iż w wyniku zaniechań ze strony SPEC hala wynajmowana przez Wnioskodawcę została w ogóle pozbawiona możliwości dostarczania do niej energii cieplnej, co doprowadziło do zniszczenia instalacji centralnego ogrzewania tej hali.

Co prawda SPEC wykazywał w toku postępowania, iż również bez ciepłomierza, który jest jedynie instrumentem pomiaru, a nie urządzeniem technicznym od którego zależy prawidłowe wykorzystanie instalacji c.o., instalacja ta może sprawnie działać, zapewniając w pomieszczeniu odpowiednią temperaturę. Jednakże należy zwrócić uwagę, iż ponowne przystosowanie instalacji do dostarczania ciepła bez ciepłomierza, z uwagi na fakt, iż instalacja została przygotowana do jego zamontowania, wymagałoby zlecenia wykonania powyższej usługi jakiemuś przedsiębiorcy (co zostało skutecznie uniemożliwione przez SPEC) i niosłoby za sobą konieczność poniesienia dodatkowych, niczym nie uzasadnionych, kosztów ze strony Wnioskodawcy.

Ad 2.

Narzucanie uciążliwych warunków umów ma charakter przymusowy, wymuszony przez podmiot dominujący posiadaną siłą rynkową.

Niesporne jest, że na rynku lokalnym w Warszawie nikt, poza SPEC, nie prowadzi działalności gospodarczej w zakresie dostaw energii cieplnej za pośrednictwem sieci. Tym samym SPEC nie ma konkurenta, a zatem posiada monopolistyczną pozycję na rynku.

SPEC wykorzystując swą siłę rynkową związaną z jego podstawową działalnością, tj. z dostarczaniem ciepła, skutecznie uniemożliwił zamontowanie ciepłomierza w hali wynajmowanej przez Wnioskodawcę, narzucając tym samym niekorzystne warunki rozliczania się za energię cieplną.

Bez wątpienia racjonalnie działający kontrahent (odbiorca ciepła) mając możliwość wyboru pomiędzy rozliczaniem się według stawek ryczałtowych bądź na podstawie wskazań ciepłomierza, wybierze tę drugą metodę. Zatem uniemożliwienie Wnioskodawcy zamontowania ciepłomierza w swojej hali i utrwalenie w ten sposób sytuacji, w której stosowne rozliczenia odbywają się w oparciu o stawki ryczałtowe, stanowi warunek narzucony przez SPEC.

Trzeba zwrócić uwagę, iż charakter działań podjętych w przedmiotowej sprawie przez SPEC, wskazuje, iż podejmowane były przez przedsiębiorcę dysponującego nieograniczoną dominacją rynkową. Działanie te, przejawiające się w uporczywym uchylaniu się od wykonania przyjętego zlecenia, nieudzielaniu odpowiedzi na kolejne wystąpienia Wnioskodawcy, wprowadzaniu w błąd poprzez utrzymywanie Wnioskodawcy w przekonaniu, że tylko SPEC może zamontować ciepłomierz w przedmiotowej hali, nieinformowaniu Wnioskodawcy o jego uprawnieniach m.in. odnośnie możliwości zwrócenia się z powyższym zleceniem do innego przedsiębiorcy – które miały na celu utrzymanie sytuacji, w którym Wnioskodawca rozliczałby się nadal według stawek ryczałtowych - bez wątpienia świadczą o fakcie nadużywania swej pozycji przez SPEC.

Mając zapewnioną możliwość wyboru Wnioskodawca z pewnością nie skorzystałby z usług przedsiębiorcy, który narzuca mu mniej korzystny system rozliczeń. Stąd uzasadniony jest wniosek, iż warunki te zostały przez SPEC narzucone.

Ad 3.

Źródło nieuzasadnionych korzyści SPEC tkwi w przychodach osiąganych z tytułu dostarczania energii cieplnej do hali, wynajmowanej przez Wnioskodawcę, rozliczającego się za zużytą energię według stawek ryczałtowych.

Bezsprzecznie fakt ryczałtowego rozliczania się za energię ciepłą jest dla odbiorcy ciepła mniej korzystny od sytuacji, w której rozliczeń dokonywałby w oparciu o wskazania ciepłomierza, za rzeczywiście zużytą energię ciepłą. Odbiorcy ciepła – osoby fizyczne jak i przedsiębiorcy - posiadający opomiarowane zużycie ciepła, mogą kształtować swoje zużycie, dążąc do oszczędnego gospodarowania ciepłem w swoich obiektach.

Ponadto uiszczanie opłat według stawek licznikowych, jest korzystniejsze od opłat ryczałtowych, w sytuacji, gdy odbiorca podjął się modernizacji instalacji centralnego ogrzewania oraz ocieplenia (uszczelnienia) obiektu do którego energia ciepła jest dostarczana, w celu ograniczenia strat tej energii. Z taką sytuacją mamy do czynienia właśnie w przedmiotowej sprawie. Wnioskodawca, co wykazało postępowanie dowodowe, przeprowadził remont sieci c.o. i dokonał uszczelnienia okien, drzwi i ścian w wynajmowanej hali. W związku z powyższym SPEC zmuszając Wnioskodawcę do rozliczeń według stawek ryczałtowych uzyskiwałby korzyści z tytułu dostarczania energii cieplnej do wynajmowanej przez niego hali, które byłyby wyższe od tych, które pobierałby w przypadku zainstalowania w przedmiotowej hali licznika ciepła.

Istotne w sprawie jest, iż to SPEC dostarcza energię ciepłą do obiektu, w którym znajduje się przedmiotowa hala i czerpie korzyści z tytułu zużycia ciepła przez podnajmujących, w tym przez Wnioskodawcę. Treść paragrafu 3 ust. 2 umowy podnajmu wyraźnie wskazuje, iż zapewnia się prawo do korzystania z dostaw energii cieplnej według cen umownych ryczałtowych określonych przez SPEC. Zapis ten przewiduje także, iż dopiero po zainstalowaniu przez podnajemcę licznika energii cieplnej zużycie ciepła będzie rozliczane na podstawie wskazań liczników.

Instalacja grzewcza w przedmiotowej hali, jak to zostało potwierdzone w toku postępowania dowodowego (m.in. wyjaśnienia firmy „Bodex”), została poddana remontowi i przygotowana do zamontowania licznika ciepła, który umożliwiłby racjonalne - ekwiwalentne rozliczanie się za zużytą energię. Tym samym, fakt działań podjętych przez SPEC spowodowałby konieczność rozliczania się za energię ciepłą według stawek ryczałtowych, pobieranych za pośrednictwem wynajmującego czyli spółkę „Zanmer”, przez SPEC, z oczywistą korzyścią dla niego.

Należy również mieć na uwadze fakt, iż w przedmiotowej sprawie, w wyniku działań SPEC, hala wynajmowana przez Wnioskodawcę została pozbawiona dostaw energii cieplnej.

W relacjach ekwiwalentności wzajemnych świadczeń, nieuzasadnione korzyści określają sytuację korzystniejszą od powszechnie przyjętych w stosunkach danego rodzaju. Bez wątpienia sytuacja SPEC, w której dostarcza ciepło do obiektu, gdzie poszczególne hale nie są wyposażone w liczniki ciepła, jest o wiele korzystniejsza od tej, gdy opłaty za ciepło ustalane są według stawek ryczałtowych, a poszczególni najemcy nie posiadają możliwości regulowania należności za rzeczywiście zużytą ilość energii cieplnej.

Osiągane przez przedsiębiorcę nieuzasadnione korzyści powinny być odpowiednikiem uciążliwych warunków umów narzuconych kontrahentowi. Bez wątpienia w przedmiotowej sprawie nieuzasadnione korzyści, o których mowa jest powyżej są konsekwencją uniemożliwienia Wnioskodawcy zamontowania licznika ciepła spowodowanego szeregiem działań i zaniechań SPEC.

Stąd za udowodnione należy uznać stosowanie przez SPEC praktyki monopolistycznej, określonej w art. 5 ust. 1 pkt 6 ustawy antymonopolowej, polegającej na nadużywaniu pozycji dominującej na lokalnym rynku dostaw energii cieplnej poprzez podjęcie działań uniemożliwiających Wnioskodawcy zamontowanie ciepłomierza w instalacji centralnego ogrzewania w hali przy ul. Kowalczyka 21 w Warszawie, podnajmowanej przez tego przedsiębiorcę, co skutkowało koniecznością rozliczania się za dostarczoną energię ciepłą według stawek ryczałtowych.

Zgodnie z art. 14 ust. 1 i 2 ustawy antymonopolowej w decyzjach wydanych na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy Urząd może nałożyć karę pieniężną w wysokości do 100 % przychodu ukaranego przedsiębiorcy. Przychodem, w myśl art. 2 pkt 10 ustawy, jest 1/12 przychodu uzyskanego przez przedsiębiorcę w roku podatkowym poprzedzającym rok wydania decyzji, w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób prawnych. Kara pieniężna, o której jest mowa wyżej, zgodnie z art. 14 ust. 3 płatna jest z dochodu po opodatkowaniu lub z innej formy nadwyżki przychodów nad wydatkami, zmniejszonej o podatki.

W przedmiotowej sprawie wyłania się zatem dodatkowa kwestia „przejścia” prowadzonego postępowania na rok 2000, jego wszczęcie nastąpiło bowiem w 1999 r. Zgodnie z art. 35 § 1 k.p.a. organy administracji państwowej obowiązane są załatwić sprawy bez zbędnej zwłoki. Załatwienie spraw szczególnie skomplikowanych, a do takich zaliczyć należy antymonopolowe postępowanie administracyjne, powinno nastąpić, stosownie do art. 35 § 3 k.p.a., nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od dnia wszczęcia postępowania. Przedmiotowe postępowanie zostało wszczęte w 1999 roku, niemniej zostało przedłużone i kontynuowane w 2000 roku. Mając powyższe na uwadze oraz fakt, iż strona nie może ponosić ujemnych konsekwencji, że

postępowanie trwało dłużej, gdy przedłużenia postępowania nie można wiązać z zawinionymi działaniami strony, Urząd przyjął, iż wydając decyzję w przedmiotowej sprawie za podstawę obliczenia kary należy przyjąć przychód uzyskany przez SPEC w 1998 r.

Zgodnie z informacjami zawartymi w Rachunku Zysków i Strat, SPEC osiągnął w 1998 r. przychód w wysokości 1.052 . Zgodnie z powołanymi wyżej przepisami kara w wysokości maksymalnej wyniosłaby zatem 87.718.362,90 zł.

Urząd wymierzając karę w kwocie 25.000 zł (jej wysokość stanowi równowartość niecałe 0,03 % kary maksymalnej), ustalił ją w minimalnej wysokości. Niemniej zasadność jej nałożenia wynika z faktu, iż stosowana praktyka przez SPEC narusza w sposób oczywisty interesy kontrahentów (odbiorców ciepła), którzy dysponują znacznie słabszą pozycją rynkową od przedsiębiorstwa ciepłowniczego. Przy wymierzaniu kary Urząd kierował się ciężarem przewinienia i brakiem ze strony SPEC chęci unormowania zaistniałej sytuacji z Wnioskodawcą. SPEC podejmując działania uniemożliwiające Wnioskodawcy zamontowania ciepłomierza, z pełną świadomością odmówił mu rozliczania się za rzeczywiście zużytą ilość energii cieplnej. Taka praktyka musi zostać ukarana, a kara musi mieć nie tylko represyjny, ale i prewencyjny charakter, który byłby ostrzeżeniem na tyle uciążliwym, aby skutecznie zapobiegać próbom pojawienia się takich zjawisk w przyszłości.

W związku z powyższym, orzeka się jak w sentencji.

Karę należy wpłacić na konto:
NBP O/O Warszawa 10101010-7878-223-1

Od decyzji niniejszej służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Antymonopolowego w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury w m.st. Warszawie.

Otrzymują:

**Stoleczne Przedsiębiorstwo
Energetyki Ciepłej w Warszawie**
ul. Batorego 2
02-591 Warszawa

PPH „Wrotex” s.c.
ul. Chopina 96
43-600 Jaworzno

DYREKTOR
Delegatury w m.st. Warszawie
Jacques Król